

bord de l'eau). Hij takelt de boeren en de visschers toe alsof ze zoo uit een maskerade zijn weggelopen en geeft ze achtergronden van Veere, waarin terwille van het tooneel alles mishandeld is. Men vraagt zich af of deze kunst in wezen veel verschilt van de zeer misprezen anecdotische en historische der 19de eeuw vóór de impressionisten. Feitelijk is het interessante geval weer geheel teruggekomen, modern-pikant, minder burgerlijk, erotisch vrijer. Is men over het „geval” heen, heeft men het plaatje er af gekeken, dan rest toch weinig meer dan een tamelijk onbelangrijke schilderkunst. Wat Kimpe aangaat, hij heeft naar mijn overtuiging een belangrijker tijd gehad dan dezen.

Else Berg, die hier een belangrijke groep van bloemstukken en portretten had, heeft gestaag gewonnen. Onverzwakt is de levende kleurintuïtie, het ruime zien van de dingen. Waarin zij won, dat is in de schikking van het geheel en in de verantwoording van onderdeelen. Ondanks haar langdurig verblijf in ons land, blijft haar visie onhollandsch. Wat in dit geval beteekent: trouw aan iets eigens. Bij anderen is dat onhollandsche, de verfranschte allure b.v., dikwijls iets oneigens en het verzwakken van het eigen karakter. Het zich niet geheel kunnen assimileeren blijft dikwijls voelbaar en zichtbaar. Else Berg

Else Berg · Meisje met rood haar

heeft dat eigene hier weten te bewaren. Haar stilleven is nooit het intieme geworden, het innige, dat ook het moderne Hollandsche nog kenmerkt en siert. Zij heeft echter een eigen gloed en warmte in de kleur en een onfeilbare intuïtie in de keuze, haar voordracht is overtuigd, breed en ruim. Het werk is rustiger geworden, doch niet minder levend als schilderkunst. De drang naar levensexpressie is primair gebleven, al ontbreken de expressionistische fellere accenten van weleer. Bij zooveel modieuze capriolen was het verheugend te zien hoe het eigene zich heeft weten te handhaven en zich onderscheidt.

